

maal om, paa den Maade at forøge Statens Gjæld, at det vilde fremtræde saaledes i selve Regnskabet; men jeg troer hovedsagelig, at det ikke var nødvendigt, at disse Obligationer bleve udstedte i Statens Navn; men at det var tilstrækkeligt, at de bleve udstedte. Det turde være, at det ikke engang var nødvendigt, at Staten gav sin Garantie, men i alt Fald, hvis den gav den, da troer jeg, at Staten gav en Garantie for en Forpligtelse, som aldrig kunde blive til Tab for den. Jeg mener derfor, at der aldeles ikke kunde være nogen Fare for Staten, ved at gaae ind paa et Forslag om at give Garantie. Den anden Hovedindvending, som det ærede Udvalg har gjort, med Hensyn til Beløbet af disse Obligationer, som vilde blive udstedte, er den, at de vilde komme paa Markedet og derved i høi Grad trykke Priserne paa Obligationerne, trykke Markedets Pengesforhold og indvirke skadeligt paa Coursen af andre Statspapirer. Jeg skal ikke videre udhøve det, som den ærede Taler, der sidst havde Ordet, har bemærket, at det vilde for en Deel være $3\frac{3}{4}$ pCts. Obligationer, og at de altsaa, saavidt jeg har opfattet hans Mening, ikke vilde kunne trykke Priserne, fordi de vilde have en ringere Værdi end andre Obligationer; men det, som jeg anseer for Hovedsagen, er en anden Betragtning, nemlig den, at man maa vel skjelne imellem, om man, ved at gaae ind paa denne Transaction, ved at udstede disse Obligationer, skaber, om jeg saa maa sige, en ny Værdi, om man virkelig derved kommer til at trykke Pengemarkedet, fordi der fremkommer en ny Værdi. Det mener jeg, man maa vel tage Hensyn til, og, saavidt jeg skjønner, kommer der egentlig ikke nogen ny Værdi frem. Naar Staten, for at jeg skal oplyse det med et Exempel, har optaget et Laan igjennem Creditbeviser eller deres Convertering til Obligationer, da er det en ny Værdi, der kommer frem, da kunne disse Obligationer ikke kjøbes for Andet end for Penge, som ere Overskuddet af alle Borgernes Indtægter. Staten seer sig, paa Grund af Omstændighederne, i den Nødvendighed at maatte forbruge disse Penge til sine Nødvendigheder; derved vil altsaa i Virkeligheden den hele Statsformue komme frem,

Borgernes sammenlagt med Regjeringens; thi man maa vel lægge Mærke til, at man ikke kan skjelne imellem Borgernes og Regjeringens Formue; men, naar altsaa Regjeringen, paa Grund af Omstændighederne, seer sig nødt til at forbruge dette Beløb, som var indkommet ved et indenlandsk Laan, da kan ikke denne Værdi samles og afgives i Regjeringens Hænder uden af Overskuddet af Formuen. Det er altsaa en ny Værdi, man bringer ind paa Pengemarkedet, men dette er ikke Tilfældet med de Obligationer, der skulle udstedes for Tienden. Jeg skal dernæst ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ikke er nogen anden Anvendelse, man vil gjøre af de Penge, som existere, og jeg skal ogsaa tillade mig at oplyse dette ved et Exempel. Naar der ved en Creditforening optages et Laan, og der sættes Penge i en fast Eiendom, da hændes Pengene fra een frugtbringende Maade at anvende dem paa til en anden. Eieren af den faste Eiendom skal sættes istand til, i Stedet for at have sine Penge liggende paa Rente i den faste Eiendom, at kunne anvende dem til Forbedringer af den Eiendom, han dyrker, og derved ville altsaa Pengene komme ind i en anden Canal, end de hidtil have været i; men dette er heller ikke Tilfældet med det Forslag, som er stillet med Hensyn til en Convertering af Tienden. Man maa nemlig ikke tabe af Sigte, at Tienden existerer for Dieblisset som en Formue; Tienden er i Handel og Wandel, Tienden afhændes mellem Aar og Dag, saaledes som Forholdene ere nu. Den fremtræder ikke altid som en særskilt Obligation, skjøndt den dog, forsaavidt som den afhændes ikke i Forbindelse med en Eiendom, men blot som Tiende, da ogsaa fremtræder som en Obligation. De Omsetninger, der skulle finde Sted eller have fundet Sted, eller nu finde Sted med Hensyn til Tienden, ere altsaa Salget af selve Tienden, som den nu er. Nu vil man derimod lade denne Formue fremtræde under en anden Form, convertere al Tienden til at bestaae for sig selv som en Obligation. Man har altsaa her den samme Værdi, som omsættes, og jeg troer ikke, at man kan antage, at i det Hele taget en Værdi, som fremtræder under een Form, vil blive i en langt